

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/52/2012
Identifikačné číslo spisu:	1000898698
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1000898698.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu Poľnohospodárske družstvo Majcichov, IČO: 31 408 915, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Jozefom Bolješikom, advokátom, so sídlom kancelárie Radlinského 50, 921 01 Piešťany, o predloženej konečnej správe a vyúčtovaní výdavkov a odmeny správcu, na odvolanie konkurzného veriteľa Slovenskej konsolidačnej, a. s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava 1, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. júna 2012, č. k. 1K 76/2000-2069, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. júna 2012, č. k. 1K 76/2000-2069 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením schválil konečnú správu správcu konkurznej podstaty o speňažovaní majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 02. 02. 2012, doručení súdu dňa 02. 02. 2012 a upravenú podaním zo dňa 01. 06. 2012, predloženým SKP na pojednávaní dňa 04. 06. 2012. Námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, zamietol. V odôvodnení uviedol, že podaním z 02. 02. 2012 predložil správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Postupom podľa § 29 ods.3 ZKV súd preskúmal konečnú správu a upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov vyvesením na úradnú tabuľu súdu dňa 20. 02. 2012 a prostredníctvom Obchodného vestníka. V zákonom stanovenej lehote podal námietky proti konečnej správe veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, podľa názoru ktorého veriteľ správca nesprávne určil základ pre určenie odmeny. Súd pri posudzovaní správnosti výpočtu odmeny správcu v konečnej správe s ohľadom na námietky veriteľa a vyjadrenia správcu, vychádzal zo znenia vyhlášky č.493/1991 Zb. účinnej v čase vyhlásenia konkurzu. Podľa súdu povinnosť znižovať sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie SKP o pohľadávky proti podstate, zaviedla až vyhl. MS SR č. 292/2005 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť 01. 07. 2005, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia, teda ustanovenie, z ktorého by vyplývalo, že sa vzťahuje aj na konania začaté pred nadobudnutím jej účinnosti. Odmenu správcu tvorí súčet odmeny získanej z

čiasťky, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu a odmeny určenej z čiasťky na uspokojenie konkurzných veriteľov, ktorú správca podstaty získal inou činnosťou než speňažením. Podľa § 7 cit. vyhl., konkurzná odmena je 10% zo sumy uvedenej v § 6 písm. a/ najmenej však 50 000,-- Sk. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je dôvod na zníženie základu pre určenie výšky odmeny o pohľadávky proti podstate, a teda na výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty sa nepoužijú ust. vyhl. č. 292/2005 Z. z. Podľa súdu SKP získal peňažné prostriedky do podstaty vo výške 5 665 866, 88 € (vrátane sumy, ktorá bola na účte úpadcu pri vstupe do konkurzu), náklady a výdavky správy sú v sume 4 331 312,11 €, odmena správcu konkurznej podstaty spolu s DPH predstavuje 592 324, 19 €, pre oddelených veriteľov zostáva čiastka 715 663,44 €. Zo sumy 715 663,44 € boli uspokojené pohľadávky oddelených veriteľov len vo výške 247 855,04 €, na vyplatenie zvyšnej časti výťažku pre oddelených veriteľov zostala čiastka vo výške 467 808, 40 €. Na doplatenie odmeny správcu konkurznej podstaty spolu s DPH zostáva na uhradenie suma 170 457,95 €. Súdny poplatok je určený vo výške 1 991,50 €. Pohľadávky proti podstate budú uspokojené iba čiastočne, a to sumou vo výške 26 567,14 €. Súd na základe uvedeného a po zohľadnení námietok veriteľa a úprave konečnej správy túto konečnú správu schválil a námietku veriteľa ohľadom nesprávne vyúčtovanej celkovej odmeny správcu konkurznej podstaty s DPH ako neopodstatnenú zamietol.

Proti uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, ktoré odôvodnil poukazom na ust. § 6 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení vzťahujúcom sa na predmetné konkurzné konanie, v zmysle ktorého základ pre výpočet odmeny pozostáva z dvoch zložiek. Prvá zložka je tvorená sumou získanou speňažením konkurznej podstaty, ktorým speňažovaním sa rozumie prevedenie všetkého majetku konkurznej podstaty na peňažné prostriedky. Druhú zložku základu pre výpočet odmeny tvorí suma, ktorá bola jednak získaná pri výkone funkcie správcu a jednak určená na uspokojenie veriteľov. V súdnej praxi je zaužívané chápanie sumy získanej výkonom funkcie správcu ako sumy, ktorú získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, zníženej o pohľadávky proti podstate, t. j. zníženej o náklady vynaložené na dosiahnutie týchto príjmov. Podľa odvolateľa SKP nepostupoval v zmysle § 6 ods. 1 vyhl. č. 493/1991 Zb., keď pri dosiahnutí iným príjmom neodpočítal všetky pohľadávky proti podstate, ktoré boli vynaložené na ich zabezpečenie, a to :

- prevádzkové náklady (živočíšna a rastlinná výroba), služby a náhradné diely spolu vo výške 1 769 602,70 €, ktoré súvisia najmä s príjmom „poskytovanie služieb“,
- právne služby a súdne poplatky spolu vo výške 9 867,85 €, ktoré súvisia s príjmom „úhrada pohľadávok úpadcu“,
- plyn, elektrická energia, olej, uhlie a kyslík spolu vo výške 810 639,93 €, ktoré súvisia s príjmom „prenájom“,
- bankové poplatky (daň z úrokov) spolu vo výške 24 231,26 €, ktoré súvisia s príjmom „úročenie“,
- spotrebná a cestná daň, DPH spolu vo výške 27 011,25 €, ktoré súvisia „s inými príjmami“, ako sú vrátenie nadmerného odpočtu DPH, spotrebnej dane a príjem z dôvodu vrátenia poplatkov“.

Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty vo svojom stanovisku k odvolaniu uviedol, že konkurzný veriteľ vo svojom odvolaní poukazuje na ust. § 6 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb., ktorý bol o odsek 2 a 3 doplnený vyhl. č. 292/2005 Z. z. a judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie 4Obo 11/2009), z ktorej vyplýva, že pri výpočte odmeny správcu konkurznej podstaty sa musí vychádzať zo znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. účinného v čase ustanovenia správcu do funkcie. V prípade konkurzného konania vedeného vo veci úpadcu Poľnohospodárske družstvo so sídlom v Majcichove, bol správca ustanovený do funkcie uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. 03. 2000, sp. zn. 1 K 76/00, ktorým bol zároveň na majetok dlžníka Poľnohospodárske družstvo v Majcichove vyhlásený konkurz. Na základe uvedenej skutočnosti sa pri určení odmeny správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní vychádza zo znenia vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. účinného ku dňu 31. 03. 2000 (t. j. v znení vyhlášky č. 358/1996 Z. z. a vyhlášky č. 21/1998 Z. z.). Nie

je tak možné vychádzať zo znenia vyhlášky z roku 2005, čo by pôsobilo retroaktívne. Pretože dôvody, o ktoré konkurzný veriteľ opiera svoje odvolanie majú základ vo vyhláške č. 292/2005 Z. z. s účinnosťou od 01. 07. 2005, čo je až po ustanovení správcu konkurznej podstaty do funkcie, nemožno ich preto aplikovať na výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty v predmetnom konkurznom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa je dôvodné.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu Poľnohospodárske družstvo Majcichov, 919 22 Majcichov, IČO: 31 408 915, schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu.

Námietku odvolateľa proti konečnej správe ohľadne vyúčtovania odmeny správcu konkurznej podstaty súd prvého stupňa zamietol z dôvodu, že povinnosť znižovať sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty o pohľadávky proti podstate, zaviedla až vyhl. č. 292/2005 Z. z. s účinnosťou od 01. 07. 2005, ktorá neobsahuje prechodné ustanovenia, z ktorých by vyplývalo, že sa vzťahuje aj na konania začaté pred nadobudnutím jej účinnosti.

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

V prejednávanvej veci súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Ako vyplýva z ust. § 6 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení, ktorým sa tento konkurz spravuje a z ktorého vychádzal aj súd prvého stupňa, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí teda suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma, ktorú správca získal inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úroky z priznaných pohľadávok a pod., a ktorá je určená na uspokojenie veriteľov, čo znamená, že od takto získaných príjmov inou činnosťou správcu je potrebné odpočítať náklady na ich dosiahnutie. Takto stanovený základ pre určenie odmeny správcu vyplýva ako z gramatického, tak aj logického výkladu ust. § 6 vyhl. č. 493/1991 Zb.

I keď súd prvého stupňa správne uzavrel, že odmena správcu konkurznej podstaty v predmetnom konkurze sa vyhl. č. 292/2005 Z. z. nespravuje, pochybil však, keď konštatoval, že správca si odmenu vyúčtoval v súlade s právnym predpisom, pretože základ pre určenie odmeny správcu v jeho druhej zložke nebol vyčíslený správcom s poukazom na uvedené v zmysle vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení, ktorým sa toto konanie spravuje. Z uvedeného dôvodu je odvolanie spochybňujúce súdom schválenú výšku odmeny správcu opodstatnené.

Pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.